

Ο Μουσταφά Τσολάκ είναι δημοσιογράφος, μεταφραστής, ποιητής

Κάθε φορά που οξύνεται η κατάσταση στα ελληνοτουρκικά η μειονότητα στη Θράκη κτυπιέται, λέει στο Πριν ο δημοσιογράφος Μουσταφά Τσολάκ, ο οποίος έχει στοχοποιηθεί από όλους: έλληνες παρακρατικούς, καθεστώς Ερντογάν, μειονοτικούς βουλευτές! Η μειονότητα βίωσε πολύ σκληρά την μνημονιακή επιδρομή, λέει ο Μ. Τσολάκ και υπογραμμίζει πως «ο ρεφορμισμός ηττήθηκε, κάνοντας μεγάλη ζημιά στην κοινωνία». Γι' αυτό «πρέπει να δημιουργήσουμε την επαναστατική Αριστερά της εποχής μας».

συνέντευξη στο [ΠΡΙΝ](#) και στον **Παναγιώτη Ξοπλίδη**

Χρέος κάθε αριστερού, κομμουνιστή, αντικαπιταλιστή σήμερα είναι να δυναμώσει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και να παλέψει για να έρθουν κοντά όλες οι επαναστατικές δυνάμεις

Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να εμφανιστεί ως ο «προοδευτικός» πόλος, ειδικά μετά τη συμφωνία των Πρεσπών. Τι σχέση έχει αυτό με την πραγματικότητα;

Ο ΣΥΡΙΖΑ «πατάει» στ' ότι όλο το πολιτικό σύστημα ήταν απέναντί του, με όντως συντηρητικά επιχειρήματα. Ας μην ξεχνάμε όμως, και το σποτάκι που έχει ετοιμάσει ο ΣΥΡΙΖΑ για τη Συμφωνία των Πρεσπών, ήταν άκρως εθνικιστικό και έλεγε πως «ξεσκίσαμε» τους γείτονες, τους αναγκάσαμε ν' αλλάξουν όνομα, σύνταγμα κλπ. Αυτό είναι το προοδευτικό; Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι τόσο προοδευτικός όσο φεμινιστής είναι ένας βιαστής.

Εποχή όξυνσης ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και εθνικισμών. Τι σημαίνει αυτό για την μαχόμενη Αριστερά;

Η Αριστερά στη χώρα μας και σ' όλο τον κόσμο περνάει κρίση. Πρέπει να σοβαρευτούμε και να κάτσουμε να κάνουμε μια σωστή ανάλυση για τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό του σήμερα χωρίς να διαλέγουμε τον εύκολο δρόμο του λαϊκισμού και της «παπαγαλίας». Έχουμε μπροστά μας ν' αντιμετωπίσουμε την άνοδο της ακροδεξιάς και πολλοί στην Αριστερά προσπαθούν να ποντάρουν στο ότι αυτοί είναι οι πραγματικοί πατριώτες και πως δε θα αφήσουν τον πατριωτισμό/εθνικισμό στο μονοπώλιο των ακροδεξιών, νομίζοντας πως έτσι θα σταματήσουν την άνοδο τους.

Οι ηγεσίες του ΚΚΕ και της ΛΑΕ καταγγέλλουν ΝΑΤΟ και ΕΕ, αλλά αναδεικνύουν κυρίως την επιθετικότητα των γειτονικών κρατών, υποβαθμίζοντας τον ελληνικό εθνικισμό. Που οδηγεί αυτή η παρέμβαση;

Το ΝΑΤΟ και η ΕΕ, κυρίως στο Μακεδονικό, ήταν ο «φερετζές» για κρύψουν τον εθνικισμό τους. Από τον «αλυτρωτισμό» των γειτόνων μέχρι και την μη αναγνώριση της γλώσσας και της ταυτότητάς τους, έχουν γράψει πάρα πολλά απαίσια πράγματα στα έντυπα και στις ιστοσελίδες τους. Και μετά γυρίζουν και λένε, χωρίς να ντρέπονται, για τη φιλία των λαών. Πως μπορείς να είσαι φίλος μ' έναν που δεν τον αναγνωρίζεις;

Το ίδιο και με τη Τουρκία. Κανένας λογικός άνθρωπος δεν μπορεί να κάνει τα στραβά μάτια στο γεγονός πως τη γείτονα χώρα τη συγκυβερνά ένας νέο-οθωμανιστής μαζί με πρώην δολοφόνους. Αλλά απ' την άλλη δε μπορούμε να κάνουμε τα στραβά μάτια και στις προκλητικές δηλώσεις και κινήσεις των «δικών μας». Τις στρατιωτικές ασκήσεις με Ισραήλ, ΗΠΑ, Βρετανία κλπ. Τις προσπάθειες επέκτασης «αρκετές εκατοντάδες μίλια προς όλες τις κατευθύνσεις»(!) με ΑΟΖ. Και άλλα πολλά. Γι' αυτά όμως δε λένε κουβέντα, γιατί θεωρούν «πατριωτικό καθήκον» την υπεράσπιση «της πατρίδας» σ' ενδεχόμενο μιας θερμής σύγκρουσης για... τα συμφέροντα των αφεντικών.

Πως επιδρά ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός στην μειονότητα στη Θράκη;

Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις πάντα επηρέαζαν τη μειονότητα. Όπως στο Κυπριακό αλλά και στη κρίση των Ιμίων, οι μειονοτικοί «πλήρωσαν τη νύφη» χωρίς να φταίνε σε τίποτα: λεηλατήθηκαν τα μαγαζιά τους, έφαγαν ξύλο στο δρόμο, νιώσανε στο πετσί τους το πώς είναι ανεπιθύμητοι στον τόπο τους. Και κάθε φορά που ανοίγει το θέμα «ελληνοτουρκικά», ο αστικός και εθνικιστικός τύπος αρχίζει τις κινδυνολογίες περί «Θράκης που χάνεται» και στοχοποιεί και πληγώνει τους αθώους αυτούς ανθρώπους ως πράκτορες της Άγκυρας. Και το χειρότερο είναι πως τους ακολουθούν ο Ριζοσπάστης και η Ίσκρα.

Πως βίωσε η μειονότητα την μνημονιακή λαίλαπα;

Πολύ βίαια. Και συνεχίζει να την βιώνει. Διάβαζα προχθές ένα κείμενο που έλεγε πως πήγε σ' ένα μειονοτικό χωριό ένας εκπρόσωπος μιας εταιρίας που πάει εργάτες για 5μηνες δουλειές στη Γερμανία, και έβαζε τους ανθρώπους να υπογράψουν κείμενα πως αν πάθουν κάτι ή πεθάνουν στην ανθυγειινή δουλειά που τους κουβαλάει (συγκεκριμένα για αμμοβολή σ' ένα πλοίο) αναλαμβάνουν την ευθύνη οι ίδιοι και όχι η εταιρία. Και την είχαν υπογράψει πάνω από 300 άτομα.

Κυρίως οι νέοι –και όχι μόνο– εργάτες και επιστήμονες έχουν πάρει το δρόμο της ξενιτιάς. Οι αγρότες δε βγάζουν καν τα έξοδα τους με τις φορολογίες κλπ. Οι μικρομαγαζάτορες βάρεσαν λουκέτο, έκλεισαν ιστορικά μαγαζιά της μειονότητας στην αγορά της Κομοτηνής.

Έχεις στοχοποιηθεί και προσωπικά από πολιτικά στελέχη της μειονότητας π.χ με μηνύσεις και προσπάθεια φίμωσης. Τι εκφράζουν όσοι εμφανίζονται ως «ηγέτες» της μειονότητας και πως μπορεί να οργανώσει την συλλογική της έκφραση;

Η στοχοποίησή μου από ελληνικό παρακράτος (η Ομάδα Υψηλής Αστυνόμευσης καλούσε τους Φρουρούς της Θράκης «να με τιμωρήσουν») και το καθεστώς Ερντογάν (απαγόρευση πρόσβασης στην ιστοσελίδα μου στα σύνορα της Τουρκίας) έγινε την ίδια περίοδο, δηλαδή λίγο πριν τις μηνύσεις του βουλευτή Ροδόπης, Ιλχάν Αχμέτ. Η προσπάθεια φίμωσης –στο πρόσωπό μου– κάθε ελεύθερης, αριστερής και δημοκρατικής φωνής στο χώρο της μειονότητας ήταν και παραμένει ένα σοβαρό γεγονός που, δυστυχώς, ελάχιστοι ασχολήθηκαν. Το μήνυμα που ήθελαν να περάσουν κάποια «κέντρα» ήταν «Βούλωσε το! Αλλιώς θα πάθεις αυτά που παθαίνει ο Τσολάκ, καταδικάζεται με κατηγορητήρια-μνημεία διαστρεβλώσεων, τaráζεται οικονομικά και ψυχολογικά και χάνει και το κύρος του σαν άνθρωπος και δημοσιογράφος γιατί η αξιότιμη Ελληνική Δικαιοσύνη τον κηρύσσει συκοφάντη!»

Αλλά εγώ δε λύγισα, αυτό ενθάρρυνε και άλλους αγωνιστές και αυτή τη στιγμή είμαστε τρεις που έχουμε μηνυθεί απ' τον βουλευτή με την ίδια «γελοία» κατηγορία. Ακολουθούν βέβαια και τα 20χίλιαρα που ζητά ο βουλευτής για «ηθική βλάβη». Η δικιά μου υπόθεση δικάστηκε στο ειρηνοδικείο της Κομοτηνής το Νοέμβρη και περιμένουμε την απόφαση.

Ο οποιοσδήποτε βουλευτής σαφώς και δεν είναι «ηγέτης» στο χώρο της μειονότητας και δεν εκπροσωπεί όλη τη μειονότητα. Ο συγκεκριμένος ας πούμε εκπροσωπεί τους ψηφοφόρους του, που είναι οι συντηρητικοί και εθνικιστές της μειονότητας.

Η κυβερνητική διαχείριση του ΣΥΡΙΖΑ απειλεί να πλήξει την ουσία της Αριστεράς. Έχοντας τη δική σου εμπειρία απ' αυτή την πορεία βλέπεις δυνατότητα για μια αντικαπιταλιστική αριστερή διεθνιστική απάντηση; Ποια μπορεί να είναι η συμβολή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και των επαναστατικών κομμουνιστικών δυνάμεων σε αυτή;

Η «κωλοτούμπα» του ΣΥΡΙΖΑ διάλυσε στην ουσία την πίστη και την ελπίδα του κόσμου ότι «κάτι μπορεί ν' αλλάξει». Γι' αυτό και πολύς (και κυρίως απολιτίκ) κόσμος δε θέλει ν' ακούσει καν για Αριστερά. Αλλά το χρέος των κομμουνιστών και αντικαπιταλιστών σ' αυτό το δύσκολο σταυροδρόμι είναι να επιμένουμε να δείχνουμε το διεθνιστικό, αντικαπιταλιστικό δρόμο. Και νομίζω η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων σ' όλο αυτό το διάστημα και δεν την πήρε η κατρακύλα του εθνικισμού όπως έγινε με το ΚΚΕ αλλά κυρίως με τη ΛΑΕ.

Πιστεύω πως είναι χρέος κάθε αριστερού, κομμουνιστή, αντικαπιταλιστή σήμερα, να παλέψει να δυναμώσει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και απ' την άλλη να παλέψει να έρθουν κοντά όλες οι επαναστατικές, κομμουνιστικές δυνάμεις. Ο ρεφορμισμός ηττήθηκε και μάλιστα κάνοντας μεγάλη ζημιά στην κοινωνία. Οπότε δεν πρέπει να τρέφουμε αυταπάτες πως μ' έναν καλύτερο ρεφορμισμό (είτε αυτό είναι σταλινισμός, είτε «πατριωτική Αριστερά», είτε αριστερή σοσιαλδημοκρατία) μπορεί να γίνει κάτι καλύτερο. Πρέπει να δημιουργήσουμε την επαναστατική Αριστερά της εποχής μας.